Zapadlej krám - Ewa Farna

Snad možná zítra já nebudu stejná,
už nechci být dál obyčejná.
Jsou večery delší,
já dospělejší,
než ostatním může se zdát...

Jsem kapkou v moři,
co hráze boří,
a devátou vlnou se tváří...

Proč jak zapadlej krám cítit se mám, když svítá?
Dnes už neotvírám, ve výškách si lítám.
Dál jak mění čas, poslouchám hlas, co říká...
Nejsem protiklad, co řešíš rád.
Padne noc - chci ve výškách se líbat.

Den líně snídám, čas dál si běží,
já dnešnímu ránu něvěřím.
Že pro pár kouzel, svět neprobouzel.
A tak v dešti mám sama stát...

Proč jak zapadlej krám cítit se mám, když svítá?
Dnes už neotvírám, ve výškách si lítám.
Dál jak mění čas, poslouchám hlas, co říká...
Nejsem protiklad, co řešíš rád.
Padne noc - chci ve výškách se líbat.

Stejný stín, stejný splín, stejný smích já v sobě mám.
Nejsi tím, kdo mámin klín v téhle době nehledá...

Už možná zítra já nebudu stejná,
snad možná zítra - neobyčejná chci se stát...

Proč jak zapadlej krám cítit se mám?
Dnes už neotvírám, neotvírám.
Dál jak mění se čas, poslouchám hlas, co říká...
Nejsem protiklad, co řešíš rád.
Padne noc chci ve výškách se líbat.
když svítá...
Pády nespočítám, ve výškách si lítám.
Dál jak mění se čas, poslouchám hlas, co říká...
Nejsem protiklad co řešíš rád.
Padne noc - chci ve výškách se líbat